

CHƯƠNG II.

GNOME

Gnome (chú lùn) thường được coi là tinh linh đất. Tìm hiểu cho thấy có nhiều sự khác biệt trong mỗi loài tinh linh đất, nước, lửa v.v... nên trong khi mô tả tôi xếp các sinh vật vào loài chúng gần giống nhất. Trong chương này có thí dụ về tinh linh cây và mannikin có cánh tuy chúng có nhiều điểm quan trọng khác với gnome

thông thường. Dầu vậy, thân hình chúng xét ra gần với gnome hơn là với các loài khác. Vì vậy tôi sẽ cho vào loại gnome một số những sinh vật khác với gnome thường nói về nhiều mặt.

Gnome thường ốm lổng khổng, hình dung cổ quái, gầy khẳng khiu xương xẩu, và thường sống một mình tuy không phải luôn luôn như vậy. Nhìn nó ta có cảm tưởng sinh vật già lão lắm; trọn bề ngoài, dáng đi và quần áo rất đối xa lạ với ngày nay. Theo con mắt chúng ta tay sinh vật quá dài, và giống như đôi chân, cong ở khớp tựa như hóa cứng ngắt vì tuổi già. Da rất thô và sần sùi, mắt đen, nhỏ, hơi xếch. Người ta nghĩ rằng gnome là tàn tích của Atlantis cổ xưa và nếu đúng vậy, có lẽ chúng tượng trưng cho hình dạng người thời đó, và tuy có vẻ cổ quái đối với chúng ta, lại là vẻ đẹp mẫu mực khi ấy.

Gnome đất chính hiệu không phải là tinh linh dễ thương; những sinh vật gặp ở Anh hoặc đen tuyền hoặc nâu sậm và dù tôi chưa hề thấy chúng tỏ ra thù nghịch, bầu không khí rõ ràng chẳng thoải mái chút nào.

Gnome Cây.

Trong ruộng gần Preston.

September, 1921.

Sống trong phần dưới của cây trần bí có một chú gnome. Thấy chú to hơn hẳn những gnome khác tôi đã gặp, khoảng 75cm tính tới đầu nón. Chú lấy hình gnome khi sửa soạn rời cây để đi chơi ngoài đồng. Chú đi ngang qua đồng lẹ làng, hơn 30km/giờ nhưng dù đi mau như vậy, có vẻ như chú chọn lựa kỹ trong đồng cỏ, bước những bước dài và nhấc cao chân trong không. Sinh vật đang vui, nghĩ tới mình, tới cái cây đang ngụ và cuộc đi chơi này, sâu hơn nữa trong tiềm thức chú nhớ tới trò chơi thường là đơn độc bên dưới cành lá của cây. Những kỷ niệm này và nỗi mong chờ kèm theo làm tăng thêm nỗi vui của chú. Thấy không có điều gì khác ngoài niềm hân hoan trong trí. Tinh linh sung sướng với chính mình. Chú không cần bạn đồng loại để có hạnh phúc. Vì vậy hạnh phúc của chú vững chắc và hằng hữu, hiện giờ thấy như chú hết sức hài lòng.

Có vẻ như sinh vật sống đã lâu lắm rồi, thời gian không ảnh hưởng gì đến chú về cả thân xác lẫn tâm thần. Khi tìm cách liên lạc với chú trong lúc gnome ở trong cây, tâm thức tôi cảm chuyện lạ lùng: thân cây bỗng hóa trong suốt, với gnome ở giữa như trong cái hộp bằng kính duy cái khác biệt là chất liệu ở bề mặt tiếp tục cứng chắc xuyên qua cây; phần thể sinh lực này của cây màu xám nhạt có lẫn chút xanh lá cây. Khi ở trong thân cây dường như gnome bỏ đi hình dạng thông thường. Thân cây thấy giống như hình trụ mà nếu không có gnome sẽ chỉ có một màu là sinh lực của cây; sự hiện diện của gnome làm những lực này có tính cá biệt, như thể chúng bị làn rung động của sinh vật ảnh hưởng mạnh mẽ.

Khi gnome muốn rời cây đi ra ngoài, cái đầu tiên tôi thấy là chú nhỏ chậm chạp khoác lấy dạng gnome, có nghĩa tạo cho mình một lớp vỏ bằng vật chất đậm đặc hơn. Xong rời sinh vật bước ra ngoài lên mặt đất và chỉ khi ấy tôi mới tiếp xúc được với chú như là một cá nhân riêng biệt. Mặt của chú nhỏ dài và nhọn, nhất là cằm, gò má cao nhô ra, gương mặt mỏng vêu vao như xác khô, mắt xếch người Tàu, con ngươi đen và nhỏ; tai to nhô lên bên trên nón, tóc màu sậm. Nón có chút màu đỏ còn thì trọn người chỉ đơn độc một màu là màu vỏ cây. Khi ra khỏi cây tinh linh vẫn giữ liên lạc từ tính với nó, và tôi thấy chú lùn chỉ đi được một khoảng cách giới hạn. Có vẻ như thể sinh lực của cây được dùng để tạo nên thân thể của chú nên khi chú đi ra khỏi cây thì thể sinh lực của nó dần dài ra theo. Đó là cái tôi thấy hiện giờ nhưng có lẽ có những lúc chú được hoàn toàn tự do. Thấy chú đi vào bên trong thân cây là chuyện lạ lùng, nó giống như ta bước qua cánh cửa vào nhà. Tinh linh luôn luôn đi ra khỏi cây ở cùng một chỗ và một hướng là hướng nam.

Gnome Đá.
Lake District.
June, 1922.

Ẩn sâu trong đá tảng sau lưng chúng tôi có một sinh vật chỉ thấy như là những đốm màu không hình dạng, tựa như gnome còn trong giai đoạn phôi thai; đầu có đường nét lơ mờ với mắt và miệng, nhưng phần còn lại của thân hình chỉ thấp thoáng, giống như nét phác họa của nhà nghệ sĩ, cho vệt màu trước còn thì chứa lại những đường nét chính về sau. Nhưng căn cứ trên những đường này cho thấy sinh vật hết sức xấu xí, giống quái vật. Nhìn ở cõi ether trọn hòn đá trong suốt còn sinh vật ở trong đó như trong cái bình khổng lồ bằng pha lê, và nó chỉ cảm nhận mơ hồ khung cảnh xung quanh. Phần ý chí duy nhất mà sinh vật có lộ ra trong việc nó chậm chạp đổi hướng và trụ cái tâm thức giới hạn và mù mờ của mình, mà nó làm vậy một cách mơ màng không rõ rệt. Mẫu chính và rất đậm là đỏ, lục và nâu, cho ra gọn sóng nhẹ đáp ứng với tâm thức đang chậm chạp khơi tỉnh.

Sự hiện diện của sinh vật làm tảng đá có tính cá biệt, thấy rõ ở cõi trần dưới dạng rung động từ lực. Khó mà đoán kích thước nhưng có lẽ sinh vật cao từ 3,5 đến 5m. Đôi chân chôn chặt sâu dưới đất chỗ hòn đá nằm, còn đầu nhô bên trên hòn đá khoảng ba thước.

Gnome Trong Nhà
Lake District.
June 1922

Trong khi ngắm các tinh linh tôi chú ý đến một hòn đá ở xa chừng 40m, phía dưới có một chú gnome sống trong lòng đất. Tôi bắt gặp lúc chú biến mất vào hòn đá. Hình dạng cổ quái màu nâu xám, bé tí mà giống người một cách kỳ cục, đội nón có chóp nhọn thả rơi ra phía trước như thể vì sức nặng của chùm tua ở chóp; chú nhỏ có gương mặt của ông già, mỏng, khô đét, cằm bạnh, râu xám dài. Tinh linh mặc bộ quần áo xám với áo khoác phủ tới dưới lưng mà thôi. Tay phải chú lùn cầm đèn tựa như cây nến, chiếu ra ánh sáng vàng.

Chú đi sâu vào lòng đất khoảng 1m bên dưới hòn đá, bước tới lui không bị cản trở. Chú đã thấy nhà của người và tưởng tượng là nơi này là nhà của chú và chú cần đèn. Tôi nghĩ là gnome có lần thấy người ta đi ngủ và giờ bắt chước làm vậy, coi điệu bộ nghiêm trang của chú thật bắt cười. Thấy như sinh vật không có việc gì làm; chỉ đôi khi chú đi xuống bờ suối cách đây chừng 40m.

Bây giờ lúc tôi đang ngắm, chú nhỏ hiện trở ra với cái nón mới. Kỳ này nó là cái mũ cao. Óc tò mò phát triển cao độ, chú lén đứng ngoài cửa sổ nhìn vào, quan sát thói ăn ở của người và dù không có óc thông minh để suy luận từ cái thấy được, chú nhớ kỹ và bắt chước nhiều hành động hằng ngày của người mà chú biết. Lúc này đây tôi hiểu tại sao khi nhìn chú tôi lại nghĩ là chú đội nón ngủ và sửa soạn lên giường; chú bắt chước người làm vậy chỉ để vui đùa, vì chú không cần nghỉ ngơi, đội nón hay có đèn, không cần giường hay phòng ngủ, trừ cái ký ức còn đậm trong óc. Khả năng tập trung tư tưởng yếu ngay khi chú chui xuống mặt đất, cử chỉ và ngay cả hình dạng thay đổi và chú hiện trở ra mặt đất với một loạt tưởng tượng mới. Kỳ này chắc nghĩ là đi dự lễ nên chú đội mũ cao ! Ngay sau đó mặt chú có vẻ thần thờ, cạn ý và cả hình dạng cũng biến mất .

Vài phút sau tôi thấy chú đi mau lẹ xuống sườn đồi xách theo cái xô nhỏ, chú trịnh trọng múc nước rồi xách về hòn đá. Sinh vật trở ra tức thì nhưng lần này không có xô, đi cách mặt đất chừng 7 tấc, mau lẹ ra hồ rồi tôi mất bóng. Lẽ tự nhiên cái xô và nước trong đó chỉ là hình tưởng tượng, 'nước' thật ra giống như làn sương hay khói xám trong xô. Cuộc đời chú lùn hình như chỉ toàn là những buổi dạo chơi liên tục: mỗi cái đều có mục

đích đặc biệt, có khi hết sức rõ ràng, có khi thật mơ hồ. Chuyện gì chú làm cũng đều là bắt chước người. Thấy chú có cảm tình thân ái với đá, cỏ và đất, những vật làm nên nhà cửa chú và ở quanh đó.

Gnome Khiêu Vũ

Trong cánh đồng gần Preston.

Sep. 1922.

Ở đây có vài chú lùn có mức phát triển thấp hơn gnome trong cây. Chúng nhỏ hơn, cao khoảng 10 - 15cm. Sinh vật khác gnome cây ở điểm chúng không sống riêng rẽ mà quây quần và chơi đùa thành bầy, cách chơi và những trò của chúng coi lạ lùng, rất đổi kỳ quặc. Các chú có màu sắc tươi vui, dùng nhiều màu sáng và mạnh hơn tiên nữ. Tôi đang ngắm một nhóm nhảy theo hình bán nguyệt; chúng nắm lấy tay nhau và nghiêng người bên này rồi bên kia; chân không thẳng, đầu gối đẩy tới trước. Tay dài quá khổ và không buông ở cùi chỏ. Gnome cười khờ khếch như trẻ con, mắt đục sậm màu long lanh một vẻ quái dị, làm như chúng đang tận hưởng ngắt ngây trong lòng. Cánh giống như cánh dơi, mở rộng sau lưng và đâm ngang có màu đậm hơn thân hình, có lông mượt rất mịn.

Thấy như việc tiếp xúc với nhau, đu đưa thân hình dù không có mục đích gì ở cõi trần, lại cho ra nỗi vui cao độ ở cõi tinh cảm. Tôi thấy nó kích động và thúc đẩy thể tinh cảm, cái chỉ là một đám mây lớn gấp đôi thể xác, không có xếp đặt thứ tự. Chắc rằng việc nhảy múa sinh ra một lực rung động ảnh hưởng lên thể.

Lúc nghỉ ngơi, hay đứng yên chốc lát, thể tinh cảm gần như là một khối mây không có hình dạng rõ rệt; chỉ có một chút màu và thể chiếu tựa như ánh trăng. Có màu đỏ và hồng, chút vàng giống như lá mùa thu, và nâu của sét ri. Khi ngắt ngây trong lúc nhảy, ở giữa thể tinh cảm chỗ tòng thái dương (solar plexus) khởi sự phát ra rung động, cuốn hút trọn thân hình làm linh hoạt khi nó lan khắp người bằng những lượn sóng. Màu khi ấy đậm hơn, hào quang nở to thêm và gnome cảm nhận hết sức mình kết quả sinh ra từ việc ấy.

Đột nhiên chúng thay đổi cử động dù vẫn giữ hình bán nguyệt. Bây giờ chúng nhảy tới lui, nhấc cao và uốn chân rồi dậm chân trên đất theo cử chỉ tuyệt diệu và rất buồn cười. Có vẻ như chúng chỉ ý thức ánh mặt trời chói lọi và sức sống trong bầu không khí.

Tinh linh không có nét nhanh như chớp của tiên nữ, hay ít nhất của elf rừng. Chúng hình dung cổ quái, cứng đơ và cử chỉ thật xưa. Dầu vậy chúng có khả năng di động mau lẹ trong không gian như các sinh vật cõi ether và cõi tinh cảm.

Gnome Đâm Lầy.

Wryesdale, khu đầm lầy rộng chung quanh có đồi.

November, 1922.

Có một bầy gnome di chuyển đó đây trong cỏ hoang cao và những bụi lút, chúng có nhiều nét khác thường.

Chúng cao khoảng 45 - 75cm; dạng nam và chỉ có một màu là màu nâu sậm như than đất, chất ở đây có nhiều. Mặt và tay cũng màu y vậy. Nón dài chóp nhọn, vành rất hẹp cong lên, nón ôm sát đầu và chóp thả ra sau. Gương mặt rất rõ nét, nổi bật, đặc biệt là mũi nhọn và cong, đầu mũi nở to lớn khoảng 2,5cm đường kính. Cằm cũng lộ, nhô ra, môi rộng giống như lúc nào cũng cười. Da thô, lũng nhùng. Mắt đen, tinh anh và xếch.

Hình như chúng có y phục nhưng giống y như da. Áo cổ lọ, ở cổ tay và đầu gối cũng cuộn lên; bắp chân, mắt cá và bàn chân là một khúc chung, bàn chân thuôn lại thành một điểm nhọn dài khoảng 20cm. Tay chân lỏng không đi bước dài, nhưng thấy rõ là chúng cũng có thể bước mau lẹ trong không vì tôi thấy vài chú đi như thế, lướt trên mặt đất.

Một chú tìm cách chặn tầm mắt của tôi. Từ đầu ở giữa trán sinh vật phát ra một dòng sương sáng rực màu xám, dính vào hào quang của tôi và tạo thành một đám mây mờ trước mặt tôi; chú nhỏ tiếp tục phát ra sương mà nếu tôi chỉ nhìn bằng nhãn quan cõi ether thì chú ngăn được. Khả năng tập trung tư tưởng thật đáng kể. Chú đứng cách xa khoảng 15m và bao bọc nhóm ít người chúng tôi trong màn sương, chắc nó che bọn gnome khỏi chúng tôi. Hiển nhiên là chú không muốn chúng tôi quan sát, không thích bị nhìn kỹ và cảm thấy bực mình.

Những tinh linh khác tiếp tục đi tới lui trong đám cỏ; không thể nói là chúng đang chơi đùa dù chúng tỏ vẻ thích ánh nắng và dường như phải di động luôn luôn, tôi không thấy chúng di chuyển nhằm mục đích gì.

Ở đây cũng thấy tính bất chước, và thấy rõ là chúng ngắm bọn tôi lúc chúng tôi băng qua cánh đồng, bởi tôi thấy vài chú gnome mang cái giỏ khá giống cái chúng tôi xách theo có đựng thức ăn. Làm vậy thì chúng thích lắm, biểu lộ bằng cái cười gần như ngây ngô. Bây giờ có tới cả chục gnome qua lại với giỏ làm chuyện hóa rồ !

Tinh linh thuộc về đất, đất là chỗ ở của chúng; tôi nghĩ gnome không bay cao hơn chiều cao của chính mình trong không. Cố nhiên là đất không cứng đặc đối với gnome, vì vài chú đi quanh quẩn với mắt cá và bàn chân lún sâu bên dưới mặt đất không chút vướng víu. Đi sâu vào tâm thức chúng ta thấy sinh vật hết sức cổ sơ và thật hạn hẹp. Không dễ gì hiểu được cách chúng tiến hóa, vì xem ra thiên nhiên không tạo nên cản trở nào cho gnome và chúng muốn điều gì là thực hiện được điều ấy. Khi tôi tìm cách tiếp xúc với tâm thức chúng bên dưới mặt đất, thấy như chúng tan rã, mất đi nét cá biệt, hòa tan vào một tinh chất chung lúc chìm sâu xuống đất. Bên trong cái chất chung đó nhiều khối cầu thành hình di động đó đây bên dưới mặt đất rất tự do, và khi đi theo một cái như vậy, tôi thấy lúc trời lên mặt đất nó lập tức có hình gnome với kích thước như cũ. Tôi không thấy việc biến hình này là do nỗ lực trí tuệ nào, và tôi cho nó là chuyện tự động. Có vẻ như chúng biết việc sẽ xảy ra như thế, tuy tôi không thể khám phá là sự hiểu biết ấy là nguyên nhân hay là kết quả của hiện tượng. Bây giờ gần như hoàn toàn được linh hoạt bằng tâm thức nhóm và bản năng như ở bầy thú vật.